

ו"לעורר ליביו"

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים

פרשת ויצא תשפ"ו גליון מס' 11

פחד = שומר עלינו!

פחד מהפחד = שומר על הפחד!

שבוע שעבר דיברנו על הרצון, בשביל להעמיק בנושא הרצון צריך קודם להבין מה ההפך של הרצון? ההפך מאש זה מים, מה ההפך מרצון? ההפך מרצון זה פחד. מים מכבים איש. פחד מכבה רצון.

יש שתי מילים בלשון הקודש שבעצם זה מילה אחת. כתוב באיוב פרק ט' פסוק כ"ח יגורתי כל עצבותי ידעתי כי לא תנקני. מצודת דוד: יגורתי - אאסוף כל העצבון אשר לי לאצרים תוך הלב מבלי לצעוק. תהלים פרק קיט פסוק לט העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך טובים פי' מצודת ציון: יגורתי - ענין פחד כמו ויגר מואב (במדבר כ"ב)

הנה באיוב משמע שיגורתי מלשון אגירה, שמירה, אסיפה וכו', אך מהפסוק בתהילים משמע שיגורתי היינו פחד. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ז' עמוד א' מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא? אמר רב נחמן, אמר קרא: ויין לא תשתה ולא תאגר. רב אחא בר יעקב אמר מהכא: תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה. רב אחא בריה דרב איקא אמר מהכא: אגר בקיץ בן משכיל.

מישהו מוכן להסביר לי למה פחד קשור לשמירה? מה הקשר בין אגר שפירושו שמירה, לבין יגור שפירושו פחד? יש לי פשט שלא שמעתי אותו מאף אחד, וכידוע לשון הקודש זה לא עובד עם תחושות בטן, זה רק מה ששמעת ממקורות, אבל מקסימום זה יהיה בגדר וארט.

יש קשר ועוד איך שיש קשר בין שתי המשמעויות שורש אגר פחד חייב שמירה!

פחד שלא שומרים עליו הוא נמוג, פחד שלא אוגרים אותו עמוק עמוק בבטן הוא נמס בחום השמש...

פחד שתהיה 'נוכח' בו, הוא ירד מעוצמתו. הסיבה לכך היא פשוטה! שאני נוכח אני לא מפחד... אם אני שומר את הפחד, הוא יחזיק מעמד, אם אני מאפשר לו להסתובב הוא פשוט ילך לאיבוד.

נוכחות בפחד!

דיברנו בעבר על נוכחות. על החשיבות להיות נוכח. ושוב אנחנו מגיעים לצורך להיות נוכח, והפעם בנושא הפחד.

מישהו שלח לי תגובה מאוד נרגשת וז"ל: כתבת בעלון פרשת וירא שתפילה זה מטרר זה לא אמצעי.

ישבנו בבית חולים במרכז הארץ וחיכינו לבואו של המנתח הדגול...

הילד היה צריך לעבור איזה ניתוחון, כמובן שאשתי נורא נלחצה והתחילה לקרוא תהילים וכו' אמרתי לה תרגעי, כולה ניתוח ממש לא מסוכן, אפילו לא צריך אשפוז, סך הכל טיפול רפואי תחת טשטוש.

נכון, זה לא סיפור מסוכן בכלל!

אבל כבר סיכמנו שהתפילה היא לא רק אמצעי היא גם מטרר, תהילים הם לא רק נגד טילים! הם גם מילים! ספר התהילים הוא ספר של קירבת השם...

תפסתי פינה בבית החולים, לקחתי תהילים ואמרתי לעצמי נכון זה ניתוח קל, ניתוח חסר סיכונים, אבל זו הזדמנות... זה חלון לתפילה, חלון לערגה, חלון לקשר.

שנוכח להשתמש בספר התהילים, מהצד של המטרר ושלא נזדקק חלילה לתהילים מהצד של האמצעי. ייש"כ

תזכורת

יש לך הערה על העלון? אשמח לשמוע אותה, זה יועיל ההבנה שלך מאוד יחכים הראייה של הדברים מהזווית היחודית שלך, אני מעוניין ב"קוק" שלך, אני וכל יתר קוראי העלון.

רוצים אותך בטלפון

אני יושב וכותב את העלון... כשלפתע הפלאפון מצלצל, שלום וברכה רציתי להגיד לך שקראתי את העלון ומאוד נהנתי יישר כוח כל טוב... התנתק השיחה.

אני חוזר למחשב וממשיך לכתוב, פתאום אני שם לב שהכתיבה מחליקה הרבה יותר... מה קרה? לא יודע, השפרעץ יוצא מהמקלדת במהירות... למה? פירגנו על העלון? מה קרה? מה לא ידעת שיש כאלו שנהנים? ידעתי! אז מה התחדש? שום דבר פשוט שמעתי את זה, הדהדו לי שוב את המחמאה. יושב בחור מול גמרא ישנה ומנסה ללמוד ומרגיש עויבר באטל כזה, תעצור לרגע תתקשר לעצמך { אפשר גם בלי טלפון } ותגיד לעצמך, רציתי להגיד לך שאתה מחזיק את העולם עם הגמרא הישנה שלך... אתה מבריא את החולים עם הבבא קמא שלך.

הגר"י יוסף שאוסר {החלטתי לכתוב על הנושא של המגבונים ולהדפיס...

אפשרות נוספת, יש אברך במודיעין עילית שמוסר שיעור לעשרה ילדים היפראקטיבים משניות שעה כל יום! איך זה יתכן? פשוט מאוד! הוא לומד איתם בגינה, הם מתגלשים מתנדנדים והוא עם המשניות, מקריא להם, אחר כך הם נבחנים על החומר, ירבו כמותו בישראל, הרי ילדי ההיפר הם יש להם הכי הרבה סיכוי לצאת תלמידי חכמים מחד, והכי הרבה סיכוי לנשור אל פי תהום מאידך, אשריו שהוא משקיע ביהלומים הללו, אנחנו רק צריכים לחשוב על רעיונות בשביל שהלימוד יהיה ממקום שליבו חפץ.

אפשרות נוספת, שבע בערב שעת השכבה בבית, מי שיודע, קשה כשאל השכבה, קח את הילד, תוציא אותו מהחדר, שלח אותו לסלון שילמד שתי משניות ויחזור למיטה. הרעיון הוא פשוט מאוד, שינה לילד זה עונש, להוציא אותו מהעונש יוצר אצלו הרגשה חיובית, מכיון שהוא קם למטרת לימוד תורה, נוצר קשר הקרוי התניה, בין הפרס של קימה לבין לימוד התורה.

אתה הולך ברחוב עם הילד לפתע אתה רואה עץ עם תפוזים עסיסים, תשאל אותו יענקלה מה אתה אומר התפוז הזה כבר גדל שליש גידול? זה מתעשר על שנה זו או על שנה הבאה? הוא כבר חייב במעשר? הכנסת לו את התורה לתלת מימד... הילד התחבר... וכן אם יש לחי של עירוב חצי שבור לומר לו שזה בדיוק המחלוקת תנאים מה עובי הלחי הנדרש... הוא כבר בפנים, הוא חלק. {על הדרך אתה מרוויח שלא ראית את יתר הדברים הנמצאים ברחוב}

אתה לומד עם הבן שלך, יש לך בכיס סוכריה להביא לו, יש לך שתי אפשרויות. א' להגיד לו אם תלמד בכל הכוח תקבל סוכריה בסוף הלימוד. ב' באמצע שאתם לומדים להשחיל את הסוכריה לתוך הספר. במקרה ב' הילד יחווה קשר בין לימוד לסוכריה. וכמו שסוכריה זה דבר ערב כך גם לימוד הוא ערב {התניה} אם הוא יקבל בסוף אז הוא יחווה שסוף הלימוד הוא זמן כיף... {ברור שיש מעלה בשתי המקרים, הדגשתי את המעלה שבמקרה ב'}

כל מי שמכיר יותר מתלמיד חכם אחד, יודע שאין שתי תלמידי חכמים שלומדים באותו צורה, אפילו תלמידי חכמים מאותו ישיבה, או תלמידי חכמים תלמידי הבריסקרב, כל אחד יש לו צורת לימוד שלו!! רק בגלל זה הם צמחו לתלמידי חכמים

כמובן שיש מסגרת לצורת הלימוד יש כללי ברזל שאסור לזוז מהם כמלא נימה, אבל בתוך התורה הקדושה שלנו, יש את הצורת לימוד שלך! ורק שלך! ורק ככה אפשר להתחבר ללימוד, ללמוד עד כלות, להתענג ולהתלהט אחריה, בהצלחה

לתרומות והנצחות, הארות והערות, וכן להוספה לרשימת התפוצה העלון במייל N0527109698@GMAIL.COM

מעוניין להיות נציג העלון באיזור מגורך? צור קשר 0527109698

אתה מפחד? תיהיה נוכח בפחד, תחווה אותו תנשום אותו, אל תברח ממנו. דאגה בלב איש ישיחנה, יש לך דאגה? אל תחביא אותה תציף אותה, מה השיטה הכי טובה להציף רגשות? בלב איש ישיחנה. בחור מתארס, מה הדבר הראשון שהוא עושה? הולך לספר לחברים, רגש השמחה מקבל ביטוי בלספר לחברים, כך גם בשאר הרגשות. תיהיה נוכח! תחווה! אתה לא בית קברות, לא לקבור את הפחד, לא לשמור אותו.

כל עוד אני לא מאפשר לפחד לצאת החוצה, כל עוד אני לא מאפשר לו לשטוף אותי, אני לא אצא מהפחד... מה שתוקע אותנו זה הפחד מהפחד.

הקשר בין פחד לשמירה

פחד מטרתו ל"שמור" אותי, הוא שומר עלי מלקפוץ לכביש, אבל הפחד מהפחד, הוא שומר על הפחד. כל עוד אני לא מאפשר מרחב מחיה לפחד, הוא לא יעלם, כל עוד אני שומר עליו, הוא ישאר תקוע, אם יש לי פחד מלעלות חזן, אני יעלה חזן ויסכים להרגיש את הפחד, שישטוף אותי עד לשד עצמותי.

אין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ {המשך משבוע שעבר}

כואב הלב לראות את זה, יושב לידי בחור היפראקטיבי וכופה עצמו על הגמרא, אתה רואה שהגוף שלו תקוע על הסטנדר, והוא מחכה לגואל שיגאל אותו... הוא נראה אסיר עולם התורה... מה שבטוח שאין בינו לבין בית המדרש ולא כלום, אם תגיד לו שהוא פטור מללמוד, הוא ינתר לאלתר.

אחד מגדולי הדור הקודם, היה מייעץ לבחורים תוססים כל יום בשעה עשר וחצי בערב, ללכת לאולמי וגשל ולרקוד חצי שעה בחתונה... אתה היפראקטיבי? תלמד בהליכה! תחפש שאלות על הסוגיא... אל תנסה לחקות את הבחור הקלאסי...

כל אדם יש לו חלק בתורה, תתחיל לחפש את שלך.

שבוע שעבר כתבתי דוגמאות למצוא את הלימוד "שלי" בתוך המסגרת, ניתן עוד כמה דוגמאות פרקטיות שיגרמו לנו, או לילדינו להתחבר ללימוד, שיהיה תורה דיליה. {ראוי להדגיש שמי ילמד רק מתי שיש לו חיבור לתורה, לא ייצא ממנו כלום. ייצא ממנו אדם שמדבר כמה חשוב לימוד התורה... הלימוד חייב להיות בכל מצב! במקביל נחפש את החיבור ללימוד}

מישהו שאתה מכיר הוציא ספר? על נושא שאתה לומד? תלמד את הספר שלו ותרושום את כל ההערות שיש לך על הספר שלו, ובסוף תגיש לו את ההערות, מה שקורה שאתה מכיר את המחבר אתה מתחבר לספר, מלבד החסד העצום שאתה עושה עם מו"ל הספר {כמו שאפשר לראות בחורים מיישיבה קטנה מתלהבים לקרוא שיעורי ר' דוב או איילת השחר, כי אוהבים ללמוד בספר של מישהו שמכירים אותו}

אפשרות נוספת לחיבור ללימוד: לאחרונה ראיתי אנשים שמשתמשים במגבונים בשבת, והדבר נורא הפריע לי! אסור להשתמש בשבת {הם אמרו לי שהילקוט יוסף מתיר, וזה לא נכון! המעיין בספרו יראה לא כך, מה גם שיש מכתב של מרן